

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie z wniosku B. M.

przy uczestnictwie A. B. i Prokuratora Rejonowego

o wydanie dziecka L. B. M.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 9 lutego 2012 r.,

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie w zakresie wysokości przyznanych pełnomocnikowi wnioskodawcy kosztów zastępstwa prawnego w ten sposób, że kwotę 111 zł zastępuje kwotą 240 zł (dwieście czterdzieści), powiększoną o stawkę podatku VAT,**
- 2. dalej idące zażalenie oddala.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy przyznał adw. M. K. kwotę 111 złotych wraz z podatkiem VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy. Jako podstawę tego rozstrzygnięcia wskazał § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 7 ust. 1 pkt 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm., dalej „rozporządzenie”).

W zażaleniu na to postanowienie awd. M. K. zakwestionowała przyznaną jej stawkę wynagrodzenia, wnosząc o jego zmianę i zasądzenie na jej rzecz podwójnej minimalnej stawki wynagrodzenia należnego w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. W rozpoznawanej sprawie, czynności procesowe adwokata polegały na sporządzeniu w sprawie apelacji i reprezentacji wnioskodawcy w postępowaniu apelacyjnym, wywołanym jej wniesieniem.

Charakter sprawy, a także nakład pracy pełnomocnika ustanowionego z urzędu, uzasadniają przyznanie mu wynagrodzenia w podwójnej stawce. Z uwagi na przedmiot rozpoznania w sprawie, dla ustalenia należnego pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenia zastosowanie znajduje § 7 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia, który stanowi, że stawka minimalna w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego o odebranie dziecka wynosi 120 zł. Tym samym, przy uwzględnieniu, że pełnomocnikowi należy się stawka podwójna, należało zmienić zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż w miejsce kwoty 111 zł jej przyznać wynagrodzenie w kwocie 240 zł wraz z należnym podatkiem VAT.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 1 sentencji. Dalej idące zażalenie,

związane z wartością przedmiotu zaskarżenia, jako pozbawione uzasadnionych podstaw oddalono na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c.